

2 december 2018

Aankondiging van Johannes' geboorte

Lucas 1:5-25

Thema: God wijst de weg

Projectthema: Zacharias wordt stil gemaakt

Doel

De kinderen leren dat God ons moeite ziet en er op reageert

Toelichting

Wanneer de Zacharias en Elisabet geen kinderen krijgen, sterft hun familie uit. Hoewel zij daaraan niets konden doen, werd dat in de bijbelse tijd als een schande gezien. God geeft hun hoop en belooft een zoon. Gezien hun leeftijd kan dat niet, maar het is waar. Juist hun zoon zal de Messias mogen aankondigen. God maakt door de boodschap van zijn engel duidelijk dat Hij de wereld ziet. Hij zal verlossing geven.

Zacharias kan het niet geloven. Houdt God zoveel van ons, dat is toch onmogelijk? God wijst de weg, maar Zacharias wil die niet volgen. Hij zal zwijgen tot de geboorte van zijn zoon; pas daarna zal Zacharias weer kunnen spreken over Gods grote daden.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Ik weet de weg

Richtlijnen: De kinderen zijn vast wel eens met hun ouders in een andere plaats geweest. Om boodschappen te doen, om naar de dierentuin te gaan of op vakantie. Waar jij woont, weet je de weg. Maar in een andere plaats is alles vreemd. Dat kan heel spannend zijn en een beetje eng. Dan zegt je vader misschien: Ik weet de weg wel, ik weet hoe we moeten lopen. Luister jij dan naar hem? Of ga je een andere kant uit? Natuurlijk niet.

Vandaag krijgt Zacharias bezoek van Gods engel. Die zegt: Ik zal jou vertellen wat er gaat gebeuren. Ik wijs jou de weg hoe je gelukkig wordt: jij en Elisabet krijgen een kindje. Een bijzondere jongen die knecht van de Here Jezus zal zijn. Zacharias gelooft het niet. Dat kan nooit, wij zijn al veel te oud. Vreemd, de Here God wijst hem de weg, maar hij luistert niet.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God wijst ons de weg

Richtlijnen: Hoe los je een probleem op in je leven? Als je ziek bent, moet je soms gewoon afwachten. Even niet naar school, maar binnen blijven of zelfs in bed. Soms ook heb je hulp nodig: medicijnen of een dokter. Doe jij dan wat de dokter zegt? Of trek je je niets van hem aan? En soms is er niets aan te doen, bijvoorbeeld als iemand gehandicapt is.

Zacharias en Elisabet hebben een probleem. Ze hebben geen kinderen; dat vinden ze erg.. Inmiddels zijn ze oud en denken: er verandert niets meer. Dan komt Gods engel. Hij zegt: God wil een oplossing geven. Jullie krijgen een zoon die de Verlosser zal aankondigen. Zo doet God iets aan de ellende in de wereld. Maar Zacharias kan dat niet geloven. Kan God nu nog een kindje geven aan hen? Daarom twijfelt hij aan de woorden van de engel.

Dat is verkeerd, want Zacharias had zo blij en hoopvol naar huis kunnen gaan. Nu moet hij zwijgen. God wijst ons de weg, maar we moeten wel luisteren naar Hem.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: God plant de route

Richtlijnen: Dankzij de routeplanner kunnen wij ook in vreemde plaatsen onze weg vinden. Je hoeft maar de bestemming in te toetsen en aan te geven of je per auto, per fiets of lopend gaat. Daarna vertelt de Tomtom je precies hoe je rijden moet en hoeveel tijd je voor de reis moet uittrekken. Straat voor straat wordt jij naar jouw reisdoel gebracht. Maar er kunnen plotselinge hindernissen zijn: een file, een ongeluk, een wegafsluiting. Dan duurt alles langer of moet je zelfs een andere route volgen.

Zacharias en Elisabet willen graag kinderen, maar ze zijn te oud. Gods engel belooft in de tempel het wonder. Jullie krijgen een zoon. Hij zal voor de Messias, Gods Zoon, uitgaan en de weg voor Hem vrijmaken. Zacharias kan dat niet geloven. Hun leven verandert echt niet meer. God plant de route voor Zacharias, maar die gehoorzaamt de aanwijzingen niet. Daarmee doet hij God verdriet en hij kan zelf niet blij zijn met Gods belofte.

Gedraag jij je ook wel eens zo? Dat je wel weet wat God zegt, maar dat je er toch niet veel van aantrekt?

Extra bijbelgedeelte: Psalm 103: 1-8

(We mogen God prijzen om de grote dingen die Hij in ons leven doet.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Zacharias en Elisabet leefden in een tijd waarin het Joodse volk door de Romeinen onderdrukt werd. In het Oude Testament staan beloften over de komst van een Verlosser, de Messias. Volgens rabbijnse gewoonte bestond een geschikt gebed ook uit een bede om verlossing van Israël, dat is de komst van het koninkrijk van de Messias. Daarnaast bracht men dan allerlei persoonlijke gebeden bij God. Zacharias heeft gebeden om een kind. We zien dat dit gebed verhoord is op een manier die ook rekening houdt met de komst van de Messias: Johannes zal de weg bereiden voor Jezus Christus, de beloofde Verlosser.

Vers voor vers

- Vs. 5 Herodes was een berucht heerser die met de Romeinen heulde. De nadruk wordt echter niet op de toenmalige wereldpolitiek gelegd, maar op wat er van Godswege gebeurt bij een oude, kinderloze priester. Zacharias behoort tot een priesterafdeling. Zo'n afdeling had tweemaal per jaar een week dienst in de tempel.
- Vs. 6 Dit echtpaar probeert God in alles te dienen.
- Vs. 7 Des te wranger is het dat ze kinderloos zijn; dat werd in die tijd soms wel als een straf van God gezien.
- Vs. 8v Als priester had je één keer in je leven de eer om het reukoffer (zie Exodus 30:1 en 7-8) te mogen brengen, maar omdat er veel priesters waren, kon het zijn dat deze eer je nooit toeviel in je leven.
- Vs. 10 De menigte wacht totdat Zacharias naar buiten komt en de zegen geeft.
- Vs. 11 De rechterzijde wijst erop dat de engel door God gezonden is, want de rechterkant is de ereplaats.
- Vs. 12 Schrik is een vaker voorkomende reactie wanneer mensen in de Bijbel een engel ontmoeten.
- Vs. 13 Zacharias hoeft niet bang te zijn, want zijn gebed is verhoord. Zacharias heeft dus gebeden om een kind.
- Vs. 14v Johannes zal op een bijzondere wijze leven, een stijl die elementen bevat van het nazireeërschap (zie Numeri 6:3-4).
- Vs. 16v Elia was profeet op een moment dat het volk van God afvallig was. Hij bracht het volk terug bij het ware geloof. Zo heeft Johannes deze taak ook: mensen bij de waarheid van Christus brengen.
- Vs. 18 Zacharias heeft ernstige twijfel bij de boodschap en gebruikt dezelfde woorden die Abraham gebruikte 'hoe kan ik dit weten?' toen hij de belofte van het land en nageslacht kreeg (Genesis 15:8). Zacharias was bekend met het verhaal van Abraham en had dus kunnen weten dat God op een wonderlijke manier uitkomst kan geven, door zelfs een bejaard echtpaar een kind te kunnen schenken.
- Vs. 19v De engel maakt duidelijk dat Zacharias hem had moeten geloven, want hij is door God gezonden. Toch krijgt Zacharias een teken: door een wonder zal hij niet kunnen spreken. Dat is een teken voor hem dat de engel de waarheid spreekt. Tegelijkertijd is het een straf voor zijn ongelooft.
- Vs. 21v Ook de menigte heeft door dat er iets aan de hand is.
- Vs. 23 Na een gedeelte over Johannes' vader, wordt na dit vers stilgestaan bij Zacharias' moeder.
- Vs. 24 De reden voor Elisabets afzondering is waarschijnlijk omdat ze een bescheiden plaats in wil nemen. Ze wil niet op de voorgrond komen met dit wonder, maar wil dat alle nadruk op de Messias komt te liggen. Pas wanneer de zwangere Maria haar bezoekt, treedt Elisabet naar buiten. Op deze manier kan ze laten zien dat Johannes een dienaar zal zijn van Jezus.
- Vs. 25 In tegenstelling tot Zacharias, gelooft Elisabet de belofte van God blijkbaar zonder eraan te twijfelen.

Vragen

- Zacharias zegt eigenlijk tegen de engel: 'Ja, maar...' Komt het wel eens voor dat jij duidelijke beloften en geboden van de Heer kent, maar zegt 'ja, maar...'?
- De engel Gabriël zegt tegen Zacharias dat hij niet bevreesd hoeft te zijn. Ben je wel eens bang? Hoe zou je geloof je kunnen helpen om met je angst om te gaan?

Auteur: JFH

Liederen

Psalm 133

Lied 464: 1 en 2

Lied 440

Zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn?

Dit is de dag

Advent is dromen

Als je bidt, zal Hij je geven

Zacharias en Elizabeth

Ga je mee op zoek?

(=Gezang 127 liedboek)

Hemelhoog 455

Evangelische liedbundel 425

Evangelische liedbundel 418

Hemelhoog 101

Hemelhoog 85

Op Toonhoogte 406

Auteur: PZ

Ik weet de weg

Inleiding

Levi en Eefke zitten op de bank. Levi is aan het kleuren en Eefke leest een boekje. 'Bijna klaar!' roept papa van boven. 'Jullie mogen ook zelf naar de speeltuin, hoor.' Levi kijkt naar Eefke. Hij schudt zijn hoofd. 'We wachten tot je klaar bent!', roept Eefke.

Levi en Eefke zijn met hun ouders en kleine zusje op vakantie. Ze blijven een week in een huisje op een park met heel veel andere huisjes. Levi wil graag naar de speeltuin, maar hij weet niet hoe hij daar moet komen. Alles is hier anders dan thuis. Hij kent de weg op het park niet. Alle huisjes lijken op elkaar. Hij heeft geen idee hoe hij naar de speeltuin moet lopen. Papa haalt de bagage uit de auto en mama voedt hun kleine zusje. Levi wil graag dat papa de weg wijst. Dus wachten Eefke en hij tot papa klaar is met uitpakken. 'Zo, wie is er klaar om naar de speeltuin te gaan?' Levi en Eefke springen van de bank af en rennen naar buiten. Levi geeft papa een hand en dan gaan ze op pad. Er zijn een hoop kronkelweggetjes op het park. Zonder papa waren Levi en Eefke echt meteen verdwaald. Papa wijst de weg en legt uit hoe ze moet lopen. Ze letten goed op, zodat ze de volgende keer samen naar de speeltuin kunnen.

Bijbelverhaal

Vandaag gaat het verhaal over Zacharias. Een engel van God wijst hem de weg. Zacharias luistert niet. Dat is raar. Zacharias is een priester. Hij en zijn vrouw Elisabet zijn al oud. Het zijn eerlijke mensen die zich goed aan de regels van God houden. Tot hun verdriet hebben ze geen kinderen.

Vandaag is de priestergroep van Zacharias aan de beurt om in de tempel te werken. De priesters loten met elkaar wie het offer mag brengen. Dat is een belangrijke en heel bijzondere taak. Vandaag valt het lot op Zacharias. Zacharias loopt de tempel binnen op weg naar de heilige zaal.

Ondertussen stroomt het tempelplein steeds voller met mensen. Ze bidden en wachten tot Zacharias klaar is en weer naar buiten komt. Hij zal hen dan zegenen.

In de heilige zaal brengt Zacharias het offer. Opeens ziet hij een engel van God. De engel staat naast het altaar. Zacharias schrikt en wordt bang. 'Niet bang zijn Zacharias. God heeft naar je gebed geluisterd. Elisabet zal een zoon krijgen. Je moet hem Johannes noemen.' Zacharias kijkt de engel verbijsterd aan. Hoe kan dat nou, denkt hij. We zijn al zo oud. De engel praat door. 'Jullie zullen blij en gelukkig zijn. Jullie kind zal een belangrijke dienaar van God zijn.' De engel praat nog een tijdje verder over het bijzondere kindje dat Elisabet en hij gaan krijgen.

'Hoe weet ik of dit waar is? Ik ben al oud, en Elisabet ook.' Vraagt Zacharias. Dan wordt de engel een beetje boos. 'Ik ben de engel Gabriel. Ik ben altijd dicht bij God. Hij heeft mij gestuurd om je dit goede nieuws te vertellen. Maar jij gelooft mij niet. Daarom kun je niet meer praten tot de dag dat Johannes zijn naam krijgt.' Plotseling is de engel weer verdwenen. Zacharias kijkt verwaasd om zich heen. Hij probeert te praten, maar het lukt niet. Er komt geen geluid uit zijn keel. Zou het dan echt waar zijn?, denkt hij.

Buiten staan de mensen als lang te wachten. Waar blijft Zacharias toch? Normaal duurt het nooit zo lang. Eindelijk komt hij naar buiten. Maar Zacharias kan niet meer praten. Met zijn handen probeert hij uit te leggen wat er is gebeurd. Zo begrijpen de mensen dat Zacharias in de tempel iets heel bijzonders heeft meegemaakt.

Zodra Zacharias klaar is met zijn werk in de tempel gaat hij snel naar huis. Al heel gauw is Elisabet zwanger. Wat is ze blij. 'De Heer heeft ervoor gezorgd dat ik zwanger geworden ben. De Heer is goed voor mij!'

Auteur: HVM

God wijst ons de weg

Inleiding

Iedereen heeft wel eens een probleem. En de mensen zeggen dan: 'Problemen zijn er om opgelost te worden'. Maar soms heb je daar wel hulp bij nodig. Bijvoorbeeld als je ziek bent. Soms is het genoeg om even een dagje niet naar school te gaan, om even goed uit te rusten en veel te slapen. Maar soms heb je echt de hulp van een dokter en van medicijnen nodig om beter te worden. Als de dokter je dan medicijnen geeft, wat doe je dan? Leg je de medicijnen in een kast en denk je: 'Ik neem ze niet, want ik kan het zelf ook wel. Ik trek me niets aan van wat de dokter zegt'. Of slik je de medicijnen, zodat je snel weer beter en fit bent?

In het verhaal van vandaag is er ook hulp nodig voor een bijzonder probleem. De hulp komt van God. Wat zou jij doen als je hulp van God krijgt? Zou je de hulp aan de kant schuiven? Of zou je zijn hulp aannemen?

Vertelling

'Pas je goed op, Zacharias? Heb je alles bij je? Kom je zo snel mogelijk weer naar huis, Zacharias?' Zacharias kijkt naar zijn vrouw Elisabet. Zijn ogen twinkelen als hij zegt: 'Ja, ja en... ja. Lieve Elisabet, wees niet bang. Ik ga naar Jeruzalem, doe daar mijn priesterdienst in de tempel en dan kom ik weer naar huis. Natuurlijk wil ik weer zo snel mogelijk bij jou thuis zijn!' Dan loopt hij naar de weg en begint te lopen. Hij draait zich nog even om en zwaait naar Elisabet. Elisabet zwaait ook naar hem en fluistert zacht: 'Goede reis, Zacharias, dat God je beschermt op je reis... jij bent alles wat ik heb.' Dan draait ze zich om en langzaam loopt ze hun huisje in. In dit huis wonen ze al zo ontzettend lang samen. Vroeger droomden Elisabet en Zacharias van hun kinderen, maar er is nooit een kindje in haar buik gegroeid, er is nooit een kindje geboren en in hun huis is nooit het geluid van spelende kinderen geweest.

Zacharias loopt in een rustig tempo over de weg in de richting van Jeruzalem. Het zal nog wel even duren voor hij er is. Het is een aardig eind en het gaat niet zo snel meer als vroeger toen hij nog jong was. Soms krijgt hij even gezelschap van een paar kinderen die een stukje met hem meelopen. Zacharias glimlacht naar hen en deelt wat van de heerlijke koeken uit die Elisabet hem heeft meegegeven. Wat is het jammer dat Elisabet en hij nooit zelf een kindje hebben gekregen...

Na een tijdje staat Zacharias stil. Hij staat op een heuvel en kijkt in de verte. Daar ziet hij de stad Jeruzalem! Hij is er bijna. Zacharias geniet van wat hij ziet, het is de stad van koning David. En boven alles uit, steekt de tempel.

Het huis van God. Daar mag hij vandaag weer zijn werk doen. Tenminste... als hij aan de beurt is, dat weet je maar nooit van tevoren. Dan loopt hij weer verder. Hoe dichterbij de stad komt, hoe drukker het wordt. Er lopen handelaren en boeren, maar ook priesters net als Zacharias zelf. De weg naar de tempel kent hij goed, hij is er al zo vaak geweest. In de tempel is het al behoorlijk druk als Zacharias er aankomt. De meeste priesters van zijn afdeling ziet hij al. 'Kom snel mee Zacharias, we gaan loten.' Alle priesters staan bij elkaar. Het is spannend. Wie mag er vandaag het heiligdom van God in om het reukoffer te brengen? 'Gefeliciteerd Zacharias! Vandaag is het jouw beurt!' Zacharias is verbaasd, maar ook heel gelukkig. Er verschijnt een glimlach om zijn mond, hij weet dat dit een heel belangrijke dag voor hem zal zijn. Dichterbij God kun je niet komen!

Rustig gaat Zacharias de tempel binnen. Het is er donker. Er branden alleen wat kaarsen. Zijn ogen moeten eraan wennen. Zacharias loopt naar het reukoffer en begint zijn taak. Op het altaar liggen gloeiende kooltjes en daarnaast ligt de wierook die hij zal branden als dankgebed aan God. Daarna zal hij weer naar buiten gaan en de mensen op het plein de zegen van God geven. In alle stilte doet Zacharias wat er verwacht wordt van een priester. Plotseling schrikt hij. Het is niet meer donker in de tempel, maar het is licht. En het is niet meer stil in de tempel, maar iemand spreekt tot hem. 'Wees niet bang, Zacharias, je gebed is verhoord. Jouw vrouw Elisabet zal een zoon krijgen en jullie moeten hem Johannes noemen. Jullie zoon zal God dienen, net als jij. Hij zal de Heilige Geest van God krijgen'. Zacharias kijkt verbaasd naar de man die zo plotseling bij hem in de tempel staat en zegt: 'hoe kan ik weten of het waar is? Ik ben al oud en mijn vrouw ik ook al een oude vrouw.' Dan zegt de engel: 'Ik ben Gabriël, ik ben een engel van God en God zelf heeft mij naar jou gestuurd om je dit goede nieuws te brengen. Maar omdat je het niet gelooft, zul je niet meer kunnen spreken tot jullie zoon Johannes is geboren.'

Plotseling is het weer donker in de tempel. Zacharias knippert met zijn ogen, hij moet weer wennen aan het kaarslicht. Is het echt gebeurd? Heeft hij net een engel van God gezien en gesproken? Zijn keel voelt anders. Even probeert hij zachtjes wat te zeggen, maar er komt geen geluid uit zijn mond. Natuurlijk is dit echt! Zacharias weet niet wat hij moet doen. Het reukoffer brandt, nu moet hij naar buiten en de mensen die op hem staan te wachten, zegenen. Maar hoe moet hij dat doen? Hij kan helemaal niet spreken! Zacharias kijkt stil voor zich uit, hij kijkt naar de vlammetjes van de kaarsen. Even denkt hij aan Elisabet. Wat zal ze blij zijn dat we een kindje zullen krijgen! God heeft een oplossing voor hun probleem gegeven. En het is niet zomaar een oplossing, hun kindje wordt de man die de Verlosser, de Redder van de wereld, zal aankondigen. Maar hij, Zacharias, kon het niet geloven, en nu is hij stil, hij kan niet meer spreken. Zacharias knippert met zijn ogen. Dan denkt hij: 'Ik moet naar buiten, ik moet naar huis!'

Op het plein voor de tempel staan de mensen te wachten op de priester. Wat duurt het ontzettend lang vandaag voordat de priester naar buiten komt om de zegen van God aan hen te geven. Dan gaat de deur van de tempel open, priester Zacharias komt naar buiten. Het wordt stil op het plein. Iedereen weet wat er nu gaat gebeuren: de priester geeft de zegen van God. Maar... er gebeurt niets. Het blijft stil. Zacharias maakt wel gebaren met zijn handen, maar hij zegt helemaal niets. De mensen begrijpen dat er iets heel bijzonders moet zijn gebeurd in de tempel. Als het werk in de tempel klaar is, gaat Zacharias op weg terug naar huis, terug naar Elisabet. Hij kan maar aan een ding denken: de Here God heeft naar hun gebed geluisterd, God zal hun probleem oplossen.

Stilletjes gaat de deur van het huis van Zacharias en Elisabet open. Elisabet kijkt op en ziet haar man binnenkomen. Meteen staat ze op. 'Oh Zacharias, wat fijn dat je er weer bent. Hoe was het in Jeruzalem? Heb je nog iets bijzonders in de tempel mogen doen? Heb je een goede reis gehad? Kom op Zacharias, zeg eens wat!' Zacharias schudt zijn hoofd. Hij wijst naar zijn keel en schudt nog een keer zijn hoofd. Dan pakt hij een schrijfplankje en schrijft op wat er in de tempel is gebeurd. Elisabet is begrijpt het verhaal van Zacharias en begrijpt ook wat de engel heeft gezegd. Ze begint te lachen van blijdschap.

Een paar weken later roept Elisabet Zacharias. Ze pakt zijn hand en legt die op haar buik. 'Zacharias, ik denk dat het zover is, ik krijg een kindje!' Zacharias kijkt haar lachend aan. Zie je wel, God doet wat Hij zegt! Nu gelooft Zacharias dat wel. Maar hij kan nog steeds niet spreken...

Auteur: JvdM

God wijst de weg

Inleiding

Het is bijna 5 december. Pakjesavond. Daar kijken we allemaal naar uit. Jullie hebben vast je verlanglijst al een hele tijd klaar. Het kan zomaar zijn dat er iets op de lijst staat, wat er al jaren op staat. Je roept er al heel lang om, toen je klein was deed je dat al. Het was je grootste wens, en nu wil je het nog steeds heel graag. Alleen begrijp je nu, waarom je het nog steeds niet hebt gekregen. Het is te duur of het is niet handig in het huis waar je nu woont. Maar stel je voor, dat dit jaar op pakjesavond, als jij aan de beurt bent en je gedicht voorleest, je grote droom lijkt uit te komen. Je zet grote ogen open, terwijl je steeds verder leest. ... 'Nee', is je eerste reactie, 'dat kan niet waar zijn.' Dit kun je niet geloven. Je rekende er niet meer op.

Bijbelverhaal

Zoiets maar dan veel heftiger maakt de oude priester Zacharias mee, terwijl hij aan het werk is in de tempel. En wij kunnen veel van dit verhaal leren, voor ons eigen leven. Luister maar en probeer vast wat leerpunten te ontdekken.

Zacharias is bezig om het reukoffer op te dragen. Wierookkorrels strooit hij over het altaar. Hij wacht tot hij ze aan mag steken. Als dat ogenblik gekomen is neemt hij de lekker ruikende specerijen. En legt ze op de gloeiende kolen op het altaar. Als de bedwelmende geuren omhoog gaan, buigt Zacharias op de knieën en bidt voor heel het volk. Hij doet dat in het heilige. Dat is een gedeelte van de tempel.

Dan in een flits wordt heel de plek gevuld met een hemels licht. Zacharias hoort ook een krachtige stem. 'Wees niet bang Zacharias, ik kom u iets fijns vertellen, God heeft gehoord dat u zolang gebeden hebt om een kind. Nu gaat God dat gebed verhoren. Uw vrouw zal in verwachting raken en een zoon krijgen. Jullie moeten hem Johannes noemen. Niet alleen jullie als ouders zullen heel blij met hem zijn, andere mensen zullen dat ook zijn. Want dit kind zal een man van God worden. Hij mag daarom geen sterke drank drinken. Hij zal vol zijn van de Heilige Geest vanaf zijn geboorte. Hij zal voor de Messias uitgaan. Hoor je dat goed, Zacharias; Hij zal voor de Messias uitgaan

en de mensen vertellen dat ze God moeten liefhebben. Hij zal dat zo krachtig doen, dat veel mensen terugkeren tot God.' Zacharias staat te trillen op zijn benen. Dit kan niet waar zijn. Dit kan hij niet geloven. Hier rekent hij niet meer op. Alles in zijn hoofd sputtert en steigert.

Ik zou wel tegen Zacharias willen zeggen : Rustig Zacharias, denk aan het verhaal van Abraham en Sara, Sara was ook al oud. Vertrouw op de God van Abraham. Zacharias, doe het! Lucas schrijft toch niet zomaar dat jij en je vrouw vrome en rechtvaardige mensen zijn. Geloofsvoorbeelden voor de mensen in jullie omgeving. Wat God toen deed kan Hij nu nog. Geloof dat het kan, hoe en wanneer ga je dan vanzelf wel zien.

Maar zo gaat het verhaal niet. Zacharias zegt tegen de engel 'Ik ben oud , hoe kan ik weten dat het waar is wat u zegt?' Dan krijgt hij als antwoord: 'Weet u wel wie ik ben, ik ben Gabriël. Voor u staat de belangrijkste boodschapper van God. Ik stond net nog bij Gods troon. Ik ben speciaal naar u toegestuurd om u dit bericht te brengen. En u vraagt 'hoe kan ik weten dat het waar is?' U gelooft mij niet? U zult een teken krijgen: 'U zult niet kunnen spreken totdat alles gebeurt is waarvan ik u nu heb verteld.' Na deze woorden blijft Zacharias alleen achter. Hij moet zijn offerwerk nog afmaken.

De mensen staan buiten al te wachten. Elke ochtend en elke middag komen de mensen op het tempelplein bij elkaar voor het gebed. Ze bidden om de verlossing van Israël en voor persoonlijke zaken. Ze bidden ieder voor zich. En ze geloven dat God alle gebeden hoort. En dat Hij op een keer ook het gebed om verlossing zal verhoren. Daar kijken ze naar uit.

Jammer Zacharias, Heel jammer. Dit is een gemiste kans. Juist nu zou je echt iets te vertellen hebben. Met wat jij gehoord en gezien hebt, kun je de mensen blij maken! Je had de mensen mogen zeggen : 'Mensen, ik heb groot nieuws! Uw gebed is verhoord. God gaat doen wat Hij heeft beloofd. God heeft een engel gestuurd, die mij verteld heeft dat de Messias eraan komt. Alle dagen dat u hier op het tempelplein en thuis bad om de verlossing van Israël zijn niet voor niets geweest. 400 jaar was het stil. Geen profetenwoorden voor het volk. Maar nu komt er redding, daar zorgt God zelf voor.' Jammer dat jij de mensen zonder woorden naar huis moet sturen. Je staat daar bovenaan de trap, maar de bekende zegen kun je niet uitspreken. Dit had de mooiste dag van je leven kunnen zijn. Vol beloften. Vol zegen. Maar je kan niet anders dan gebaren dat de mensen maar moeten gaan. Ongezegend moeten de mensen weer naar huis.

Lees verder op de volgende bladzijde

Omdat hij twijfelt kan Zacharias voorlopig de boodschapper van God niet zijn. Daarom mag hij een poosje niet praten. Stel je voor dat Zacharias het nieuws gaat vertellen en de mensen aan zijn manier van praten, horen dat Zacharias zelf twijfelt. Dat zou niet geloofwaardig overkomen. Nee, zo kan God hem niet gebruiken, daarom moet hij zwijgen. Zwijgend heeft hij het bijzondere verhaal aan Elisabet doorgegeven. Dat moet zwaar geweest zijn. Tegelijk merkt Zacharias ook dat hier de liefde van God achter zit. God wil hem beschermen, tegen ongelovige reacties van andere mensen. Ze zouden zomaar met hem in discussie kunnen gaan. Zo van 'We hebben je hoog staan Zacharias, maar wees eens eerlijk, Vind je het zelf eigenlijk ook niet heel raar wat je hier allemaal vertelt.' Of iemand zou kunnen zeggen 'Zacharias, Mooi verhaal man, een boodschap van een engel, maar vind je het zelf ook niet een beetje vreemd dat de hoogste engel naar jou toe komt. Naar jou; een gewone priester uit een stadje in Judea? Dat kun je je vrouw wel wijs maken. Maar om ons te overtuigen, moet je meer uit de kast halen' Het zou de twijfel van Zacharias alleen maar hebben kunnen aanwakkeren. God weet wel hoe moeilijk het voor zijn kinderen is om Hem altijd te geloven op zijn Woord. Daarom beschermt God nu ook Zacharias. Als de oude Elisabet merkt dat ze zwanger is. Dan is dat een bevestiging dat God doet wat Hij belooft. Wat een wonder! Stil en teruggetrokken leeft ze in haar huis. Ze brengt veel tijd door met bidden. Ze heeft veel reden om te danken omdat God haar op een bijzondere manier gezegend heeft. Zij zal de moeder worden van een man met een missie. En er is vast nog een reden: Stel je voor dat de mensen haar uitlachen, als zij vertelt dat ze zwanger is, terwijl daar nog niets van te zien is. De buurvrouwen zouden kunnen denken dat Elisabet in de war raakt. Dat oude vrouwtje, dat altijd al zielig was; zo zonder kinderen. Het zou zomaar kunnen. Pas als haar zwangerschap zichtbaar wordt komt ze naar buiten. Heel verstandig van Elisabet. En Zacharias, hij heeft alle tijd om over de boodschap van Gabriël na te denken. En als het zover is dat Johannes geboren is, dan kan Zacharias niet meer stoppen met vertellen. Zijn eerste woorden gaan over de God van Israël, die verdrietige mensen weer blij maakt. Hij moet er zelfs van zingen. Van alle grote dingen die God heeft gedaan. Dingen die Zacharias niet voor mogelijk had gehouden.

In de kerk zingen wij het lied van Zacharias nog steeds. Dat is de zegen van het stil worden. Ik denk dat Zacharias en Elisabet samen voor deze stille periode hebben gedankt. Toen pas leerden ze wat echt geloven is.

Bespreken

1. Bespreek met elkaar wat wij van dit verhaal kunnen leren:
Oude Bijbelverhalen kunnen ons helpen om te geloven. Ze leren hoe God met mensen omgaat. Ze leren ons ook dat voor God alle dingen mogelijk zijn: bijv.
Al ben je oud en onvruchtbaar.
Al is het land al heel lang onderdrukt.
God vergeet onze gebeden persoonlijke en gezamenlijke gebeden niet.
Als we ergens vol verwachting naar uitkijken, is het goed om stil te worden.
Wat was de winst van het stil worden bij Zacharias en Elisabet?
2. Het is de 1ste Adventszondag: We kijken uit naar de komst van Gods zoon. Leef je daar ook echt naar toe. Vertel elkaar waar je op hoopt. Dat mag gerust iets zijn wat je soms bijna niet meer gelooft. Dat hebben we vandaag geleerd. Verwacht je bijzondere dingen? Ga ervoor bidden.
3. Hoe Zacharias en Elisabet in de stilte leefden totdat Johannes werd geboren, zo mogen wij in stilte toeleven naar de geboorte van Jezus. Wat kun je doen om deze vier weken bijzonder te maken, waardoor het feest straks ook echt feest zal zijn. Maak met elkaar een plan/schema.
4. Tot slot, nog een kennisvraag: In de Bijbel zijn meer moeders die lang hebben moeten wachten op een bijzonder kind. Probeer er eens een aantal te vinden.

Auteur: RE

Wat doen wij met Gods beloften?

Inleiding

Ze hadden het je echt beloofd. Dit schooljaar zou je bij je vriend in de klas komen. Dan hoefde je dat hele eind naar school niet meer alleen te fietsen. Twee jaar was het niet gelukt, maar dit jaar zou het lukken. Nou dat viel vies tegen toen het schooljaar begon... jij zat in 3a en je vriend in 3c, praten hielp niet meer, het kon niet meer veranderd worden. Je lette altijd best goed op in de lessen en na schooltijd keek je ook echt wel in je boeken, maar toch vielen je cijfers een beetje tegen. Wat een akelig schooljaar. Je kunt je vast voorstellen hoe iemand zich voelt die dit meemaakt.

Weet je zo voelde Zacharias en Elisabet zich ook. Het land waar in ze woonde werd overheerst door de Romeinen, hun volk was dus niet eigen baas. Ze moesten zich houden aan vreemde wetten en belasting betalen aan een overheerser. Ze waren al jaren getrouwd en hadden geen kinderen. Elisabet was onvruchtbaar, heel verdrietig. Nog verdrietiger als je bedenkt dat alle Joodse vrouwen heel graag de moeder van de Messias wilde worden, zonder kinderen lukt dat natuurlijk niet. En de Messias hadden ze echt nodig.. die zou de overheersers misschien wel verjagen.

Het echtpaar was veel met hun geloof bezig, ze hielden zich aan alle wetten en geboden. Bezig zijn met het geloof was zelfs het werk van Zacharias. Hij was priester, twee weken in het jaar deed je dan dienst in de tempel. En toch...geen kinderen krijgen werd soms gezien als straf van God, alsof je iets gedaan had waardoor je geen kinderen kreeg. En toch.. leefden ze in het land waar Herodes koning was... Je kunt je voorstellen dat Elisabet en Zacharias zich soms voelde als in het voorbeeld hierboven.

Onder de priesters van die week werd het lot geworpen, zo werd bepaald wie het reukoffer op mocht dragen in het heiligdom van de Heer. Elke priester mocht dit een keer in zijn leven doen, maar er waren zoveel priesters dat het kon gebeuren dat je niet aan de beurt kwam. Maar dit keer wees het lot de oude Zacharias aan. Hij had dit offer dus nog nooit gebracht.

De mensen die rond die tijd in de tempel waren bleven buiten staan om te bidden, terwijl priester Zacharias ondertussen het offer bracht. Elisabet was niet mee naar de tempel, zij was gewoon thuis.

Tot zover niets bijzonders...

Maar dan gebeurt er iets aparts. Er verschijnt een engel van God aan de rechterkant van het reukofferaltaar. Dit is echt niet normaal, Zacharias weet dit, hij schrikt. Een engel bracht vaak een boodschap van God, meestal betekende dit slecht nieuws voor het volk (lees maar in het Oude Testament) Maar de engel zegt: 'Wees niet bang, je gebed is verhoord. Je vrouw Elisabet zal je een zoon baren, je moet hem Johannes noemen'. Zo, dat is al een enorme goede boodschap voor Zacharias, maar hier blijft het niet bij, de engel gaat verder: Vreugde en blijdschap zullen je ten deel vallen, en velen zullen zich over zijn geboorte verheugen. Hij zal groot zijn in de ogen van de Heer, wijn en andere gegiste drank zal hij niet drinken. Hij zal vervuld worden van de Heilige Geest, terwijl hij nog in de moederschoot is. Hij zal velen uit het volk van Israël tot de Heer, hun God brengen'. Zo dat is niet niets. Het zal een heel bijzonder kind zijn wat Zacharias krijgt. Het moet hem hebben doen denken aan bv Simson, die ook geen wijn en sterke drank dronk, en ook vervuld was van de Heilige Geest. De engel zegt nog meer, maar eindigt met de woorden: 'hij zal het volk gereedmaken voor de Heer.'. Zou Zacharias die zo wachtte op de Messias, begrepen hebben wat dit allemaal betekende? Wij kennen dit verhaal misschien al en denken... ja he, he...

Maar Zacharias wordt overvallen door heel dit gebeuren, hij vraagt aan de engel: Hoe kan ik weten of dit waar is? Ik ben oud, mijn vrouw is oud. Zacharias, kom nou, jij die dag en nacht bezig bent met God en met geloven, jij die werkt in de tempel, waar is je geloof nu? Denk eens aan Abraham, die kreeg toch ook op wonderlijke wijze een zoon terwijl hij en zijn vrouw al oud waren?

De engel reageert fel: 'Ik ben Gabriël, altijd in Gods nabijheid, ik ben gestuurd om jou dit goede nieuws te brengen. Maar omdat je dit niet gelooft, zul je stom zijn en niet spreken tot de dag waarop dit alles gebeuren gaat'. Niet spreken, als teken dat de boodschap van God zelf kwam, maar meteen een grote straf voor het ongelooft van deze priester.

De mensen buiten hebben door dat er binnen iets vreemds gebeurt... het duurt allemaal langer dan normaal. En als Zacharias naar buiten komt, kan hij niets tegen de mensen zeggen. Men begrijpt dat er iets wonderlijks gebeurd moet zijn. Zacharias moet bij de tempel blijven tot zijn week tempel dienst erop zit, daarna gaat hij weer naar huis.

Lees verder op de volgende bladzijde

En Elisabet? Dat was vreemd toen Zacharias thuis kwam, met handen en voeten sprekend, schrijvend en tekenend moest hij haar duidelijk maken wat er gebeurd was. Vijf maanden leefde zij in afzondering, alleen, niet in de drukte van heel veel mensen. Waarom? Dat weten we niet, zou ze bang zijn voor de mensen uit haar dorp, voor de verhalen die mensen over haar gaan verzinnen? Pas als de zwangere Maria haar bezoekt, komt Elisabet weer onder de mensen. Elisabet reageert heel anders op het nieuws dan Zacharias. Er staat: Ze zei bij zichzelf: 'de Heer heeft zich mijn lot aangetrokken. Hij heeft dit voor mij gedaan opdat de mensen me niet langer verachten.'

Ja God had zich zeker haar lot aangetrokken... ze zou een kind krijgen en zo weer bij de vrouwen van Israël horen, maar nog meer, dit kind zou anderen op Jezus gaan wijzen. God ziet niet alleen de nood van dit oudere echtpaar, nee Hij ziet de nood van heel zijn volk. Van heel de wereld, de hele wereld heeft immers de Messias, de Redder der wereld nodig?

En wij, wij die de hele Bijbel hebben en kennen, wat doen wij met Gods beloften? Wat doen wij als het even anders lijkt te gaan dan ons beloofd is, of dan dat wij zelf bedacht hadden? Gods weg is vaak een hele wonderlijke weg, maar weet je wat zo mooi is; Hij weet de weg en brengt je bij de prachtigste toekomst die je je maar kunt bedenken!

Auteur: CdG